

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Cpr/6/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116209130
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8116209130.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v spore žalobcu: Y. Y., X.. XX.X.XXXX, L. F. - G. P., F. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Jana Liptáková, advokátka, so sídlom Košice, Krmanova 1, p r o t i žalovanému: TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Bratislava, Kamenné námestie 1/A, IČO: 31321828, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a prísl, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou z 18.11.2015 sa domáhal neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 29.9.2015, ktoré mu dal žalovaný ako zamestnávateľ podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce a žiadal určiť, že tento pracovný pomer stále trvá. Nárok odôvodnil tým, že sa nepustil žiadneho porušenia pracovnej disciplíny a poprel skutky, ktorých sa mal podľa napadnutého okamžitého skončenia pracovného pomeru dopustiť. Navyše tieto skutky, tak ako boli vymedzené v okamžitom skončení pracovného pomeru považoval za neurčité, nekonkretizované a nezrozumiteľné. Na pojednávaní upresnil, že v skončení pracovného pomeru nebolo dostatočné skutkové vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru v zmysle § 70 Zákonníka práce, čo vyplýva aj z výsledkov jeho trestného stíhania, kde došlo k určitej modifikácii prvého skutku. Poukázal aj na § 68 ods. 2 Zákonníka práce a na uplynutie zákonných lehôt pre niektoré skutky uvedené v okamžitom skončení pracovného pomeru.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil pre jej nedôvodnosť. Zdôraznil, že vytýkané konanie žalobcu súviselo s výkonom povolania riaditeľa prevádzky. Navyše ním útočil na majetok zamestnávateľa a preto nebolo možné mu takéto konanie tolerovať. Skutky boli dostatočne vymedzené tak, aby neboli zameniteľné, postačuje, ak je v okamžitom skončení pracovného pomeru uvedené, v čom spočíva porušenie pracovnej disciplíny žalobcu, akými úkonmi a akým spôsobom konania došlo k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán, okamžitým skončením pracovného pomeru zo dňa 29.9.2015, oznámením žalobcu zo dňa 5.11.2015, prerokovaním okamžitého skončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov zo dňa 29.9.2015, zápsimi z pohovorov so zamestnancami zo dňa 14.9.2015, rozsudkom Okresného súdu Prešov 4T/118/2017-1231 zo dňa 19.3.2019 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove 10To/10/2020-1408 zo dňa 10.2.2021, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Žalobca pracoval u žalovaného od 5.8.1999 v rôznych funkciách a od 1.3.2012 vo funkcii riaditeľa prevádzky v Prešove, Košická 6.

5. Počas práceneschopnosti žalobcu mu žalovaný doručil dňa 1.10.2015 okamžité skončenie pracovného pomeru listom zo dňa 29.9.2015 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. V ňom sa uvádza, že dňa 14.9.2015 bolo interným vyšetrovaním zistené, že od mája 2014 do septembra 2015 ako riaditeľ prevádzky dával podriadeným zamestnancom počas ich pracovných smien v priestoroch prevádzkarne pokyny k výberom a odovzdávaniu hotovosti k jeho rukám z registračných pokladní v rôznych čiastkach. Záznamy o dôvodoch a skutočnostiach akým spôsobom bolo s peňažnými prostriedkami nakladané, vedené neboli. Následne dával ústne alebo písomne pokyny podriadeným zamestnancom k výkonu návratových transakcií, čím malo dôjsť k reálnemu stornu predaja tovaru a fiktívneho vrátenia tovaru s následným vznikom hotovostného prebytku v pokladni a tým zakrývaniu takto vznikajúceho schodku na hotovosti, čím bola spoločnosti spôsobená škoda vo výške cca 36.300 Eur. V ďalšom bode bolo uvedené, že od mesiaca jún 2015 žalobca pod rôznymi zámienkami v čase pracovnej smeny dával pokyny v priestoroch prevádzky na výber hotovosti v čiastkach 1.000 Eur a 1.200 Eur osobe zodpovednej za malú pokladňu v rozpore s internými predpismi zamestnávateľa a bez riadnej evidencie týchto výberov, čím spôsobil spoločnosti škodu vo výške cca 2.200 Eur. V závere sa konštatuje, že toto konanie považuje zamestnávateľ za závažné porušenie základných povinností zamestnanca podľa § 81 písm. e/ v spojení s § 82 písm. a/ a e/ Zákonníka práce a preto zamestnávateľ so žalobcom okamžite končí pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Konštatoval aj to, že toto skončenie pracovného pomeru bolo vopred prerokované s odborovou organizáciou dňa 29.9.2015.

6. Listom zo dňa 5.11.2015 žalobca oznámil žalovanému, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné a trvá na ďalšom zamestnávaní.

7. Voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie za viaceré skutky, obvinenie voči nemu bolo vznesené 23.9.2016. Neskôr bola podaná voči nemu aj obžaloba a v súčasnosti je už trestné konanie právoplatne ukončené. Rozsudkom Okresného súdu Prešov 4T/118/2017 zo dňa 19.3.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 10To/10/2020 z 10.2.2021 bol žalobca uznaný vinným, okrem iného, aj za tieto skutky:

1. v období máj 2014 až september 2015 v Prešove v Hypermarkete Tesco, Košická 6 využil žalobca svoje postavenie riaditeľa obchodnej prevádzky a bez uvedenia dôvodu a účelu dával pokyny svojej podriadenej H. L., aby mu z registračných pokladní prevádzky odovzdávala peniaze v rôznych čiastkach, čo aj vykonala a postupne mu odovzdala finančnú hotovosť 16.5.2014 vo výške 2.200 Eur, 21.5.2014 vo výške 3.000 Eur, 28.5.2014 vo výške 4.000 Eur, 18.7.2014 vo výške 3.500 Eur, 15.11.2014 vo výške 5.000 Eur, 5.12.2014 vo výške 1.300 Eur a v presne nezistené dni vo výške 3.400 Eur a 1.000 Eur. Y. Y. si tieto peniaze ponechal pre vlastnú potrebu a aby zakryl takto vznikajúci schodok na hotovosti na jeho pokyn H. L. v presne nezistenom období postupne od decembra 2014 do septembra 2015 vykonávala pod svojim prístupovým kódom, ale aj pod prístupovými kódmi iných pracovníčok tzv. fiktívne návratové transakcie - v pokladničnom systéme storna predaja a fiktívneho vrátenia tovaru so vznikom hotovostného prebytku v pokladni, k čomu jej predkladal potrebné údaje, ako aj tzv. súčetskami upravovala stav finančných súm v pokladniach, čím takto svojom konaním spôsobil spoločnosti TESCO STORES SR a.s. škodu vo výške 23.400 Eur;

2. v období mesiacov jún 2015 až august 2015 využil svoje postavenie riaditeľa obchodnej prevádzky a dal pokyn zamestnankyni H. E. svojej podriadenej na vyplatenie finančnej hotovosti z drobnej pokladne prevádzky bez uvedenia dôvodu a účelu, ktorá na základe jeho pokynu v presne nezistené dni mu odovzdala finančnú hotovosť v júni 2015 vo výške 1.200 Eur a v auguste 2015 vo výške 1.000 Eur, pričom tieto peniaze nevrátil, nijako nevykázal použitie peňazí, ale tieto si ponechal pre vlastnú potrebu, čím spôsobil tej istej spoločnosti škodu vo výške 2.200 Eur.

8. Žalobca bol uznaný vinným za tieto skutky z prečinu sprenevery a za ďalšie dva skutky z prečinu sprenevery, ale aj podvodu a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody a zároveň bol zaviazaný nahradiť žalovanému škodu vo výške 24.538,83 Eur. Tento rozsudok sa stal právoplatným 10.2.2021.

9. Žalovaný požiadal zástupcu odborovej organizácie o prejednanie okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcu dňa 28.9.2015 z dôvodov, ktoré uviedol neskôr aj v okamžitom skončení pracovného pomeru. Zástupca odborovej organizácie dňa 29.9.2015 oznámil žalovanému, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalobcu prerokoval a súhlasí s ním.

10. Podľa § 68 ods. 1 Zákonníka práce zamestnávateľ môže okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne a to iba vtedy, ak zamestnanec

- a) bol právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin,
- b) porušil závažne pracovnú disciplínu.

11. Podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce zamestnávateľ môže podľa odseku 1 okamžite skončiť pracovný pomer iba v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o dôvode na okamžité skončenie dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. O začiatku a plynutí lehoty rovnako platia ustanovenia § 63 ods. 4 a 5 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/311/20210301>>.

12. Podľa § 70 Zákonníka práce okamžité skončenie pracovného pomeru musí zamestnávateľ aj zamestnanec urobiť písomne, musia v ňom skutkovo vymedziť jeho dôvod tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom, a musia ho v ustanovenej lehote doručiť druhému účastníkovi, inak je neplatné. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť.

13. Podľa § 74 Zákonníka práce výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov, inak sú výpoveď alebo okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné. Zástupca zamestnancov je povinný prerokovať výpoveď zo strany zamestnávateľa do siedmich pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom a okamžité skončenie pracovného pomeru do dvoch pracovných dní odo dňa doručenia písomnej žiadosti zamestnávateľom. Ak v uvedených lehotách nedôjde k prerokovaniu, platí, že k prerokovaniu došlo.

14. Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

15. Už podľa pomerne rozsiahlej judikatúry skutočnosti, ktoré boli dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru nie je potrebné rozvádzať do všetkých podrobností, lebo pre neurčitost' a nezrozumiteľnosť je okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné len vtedy, ak by sa nedalo ani výkladom prejavu vôle zistiť, prečo bol pracovný pomer okamžite skončený. Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru uplatňuje a aby bolo zabezpečené, že uplatnený dôvod nebude možné dodatočne meniť (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/95/2009 zo dňa 29.4.2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR 1MCdo 2/08 zo dňa 28.7.2008, rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo/205/2007 zo dňa 22.2.2008, ale aj rozsudky Najvyššieho súdu ČR 2Cdon 198/96 zo dňa 21.11.1996, 21Cdo/1899/99 zo dňa 17.1.2001, 21Cdo/2374/00 zo dňa 8.1.2002).

16. V danom prípade v okamžitom skončení pracovného pomeru boli dostatočne vymedzené skutky, ktorých sa dopustil žalobca a to uvedením časového obdobia (od mája 2014 do septembra 2015) a uvedením spôsobu porušenia pracovnej disciplíny tým, že dával podriadeným zamestnancom pokyny k výberu a odovzdávaniu hotovosti k jeho rukám v rôznych sumách a následne im dával pokyny k výkonu návratových transakcií, čím malo dôjsť k zakrývaniu schodku na hotovosti a vzniku škody zamestnávateľa vo výške okolo 36.300 Eur (prvý skutok). Aj keď žalobca sa bránil tým, že tohto skutku sa nedopustil, v trestnom konaní bol preukázaný opak. Súd pripomína, že podľa § 193 CSP je súd v občianskoprávnom konaní viazaný právoplatným trestným rozsudkom o vine žalobcu. V spomínanom trestnom konaní boli navyše konkretizovaní len podriadení žalobcu, ktorí plnili jeho pokyny uvedené aj v okamžitom skončení pracovného pomeru (v prvom skutku H. L. a v druhom H. E.) a konkretizované boli sumy odovzdané žalobcovi a dátumy. Presne bola už vyčíslená aj výška takto vzniknutej škody žalovanému a to 23.400 Eur. Súd teda nezdieľa názor žalobcu o neurčitom či nezrozumiteľnom vymedzení daného skutku v okamžitom skončení pracovného pomeru.

17. V súvislosti s danou námietkou žalobcu o nedostatočnom zdôvodnení skutkov je potrebné si uvedomiť aj pozíciu žalovaného, ktorý 14.9.2015 zistil z pohovorov so zamestnancami pochybenia

žalobcu, ktoré však väčšinou neboli konkretizované dátumami a presnými sumami, čo súd považuje za pochopiteľné a museli byť preto predmetom ďalšieho vyšetrovania. Napokon aj vyšetrovateľ vzniesol obvinenie voči žalobcovi až 23.9.2016. Žalovaný však v záujme zachovania dvojmesačnej lehoty podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce bol nútený so žalobcom okamžite skončiť pracovný pomer v spomínanej lehote a preto nemohol v tomto právnom úkone uviesť konkrétne sumy a dátumy pri prvom skutku, keďže tie boli ustálené až v trestnom konaní. Zároveň však nemohol čakať za výsledkom trestného konania, ktoré napokon trvalo až 5 rokov, keďže je logické, že nemal záujem zamestnávať osobu, ktorá sa dopustila tak závažného porušenia pracovnej disciplíny.

18. Rozhodne o nezrozumiteľnom alebo neurčitom skutku nemožno uvažovať pri druhom skutku, ktorý sa týkal pokynu na výber hotovosti v dvoch prípadoch, od júna 2015 vo výške 1.000 Eur a 1.200 Eur osobe zodpovednej za malú pokladňu bez riadnej evidencie. V trestnom konaní bolo vo vzťahu k tomuto skutku len konkretizované, že išlo o obdobie od júna 2015 do augusta 2015, ako aj to, že tento pokyn dal žalobca podriadenej H. E., ktorá mu peniaze odovzdala a on si ich ponechal pre vlastnú potrebu, čím spôsobil žalovanému škodu 2.200 Eur.

19. Okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre jeho platnosť predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru musí byť písomné a doručené, zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom (§ 70 Zákonníka práce) a musí byť vopred prerokované s príslušným odborovým orgánom (§ 74 ods. 1 Zákonníka práce). To všetko podľa názoru súdu bolo splnené.

20. Nepochybné je aj to, že žalobca sa dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny, pričom musí ísť o zavinené porušenie pracovných povinností. V tomto prípade dokonca bolo preukázané jeho úmyselné zavinenie, keď bol uznaný vinným z trestného činu sprenevery spomínaným trestným rozsudkom a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Hodnotenie intenzity závisí od konkrétnych okolností, ovplyvňuje ho osoba zamestnanca, funkcia, ktorú zastáva, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, situácia, v ktorej k porušeniu došlo, či konaním zamestnanca došlo ku škode zamestnávateľa a pod. V tomto prípade bola dôležitá skutočnosť, že žalobca sa uvedených skutkov, ktoré naplnili aj skutkovú podstatu trestného činu, dopustil ako riaditeľ, ktorý mal dohliadať na to, aby jeho podriadení dodržiavali pracovnú disciplínu a žalobca práve naopak zneužil svoju funkciu a postavenie na to, že si neoprávnene prisvojoval majetok svojho zamestnávateľa a to vo viacerých prípadoch a za dlhšie časové obdobie a navyše spôsobil svojím konaním zamestnávateľovi pomerne vysokú škodu. Nepochybne teda sa dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny. Súd dodáva, že žalobca porušil základné povinnosti zamestnanca uvedené v § 81 písm. a/, e/ Zákonníka práce - povinnosť pracovať zodpovedne a riadne, povinnosť hospodáriť riadne s prostriedkami, ktoré mu zveril zamestnávateľ a chrániť jeho majetok pred poškodením, stratou zneužitím a nekonať v rozpore s oprávnenými záujmami zamestnávateľa.

21. Súd sa následne zaoberal posúdením prekluzívnych lehôt v zmysle § 68 ods. 2 Zákonníka práce. Mal za preukázané, že žalovaný sa dozvedel o predmetných skutkoch žalobcu z interného vyšetrovania, ktoré sa realizovalo 14.9.2015, čo je aj uvedené v okamžitom skončení pracovného pomeru a napokon to vyplýva aj z odôvodnenia trestného rozsudku Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého schodok vo výške 2.200 Eur drobnej pokladne bol zistený pri inventúre 14.9.2015 vykonanej H. G. a napokon je to preukázané aj zápsmi o pohovoroch s jednotlivými zamestnancami, ktoré 14.9.2015 realizoval Tibor Deák s niektorými podriadenými žalobcu vrátane H. L. C. H. E., ktoré dané skutky žalobcu potvrdili. Dvojmesačná lehota na podanie okamžitého skončenia pracovného pomeru teda nepochybne bola naplnená.

22. Pokiaľ ide o objektívnu jednoročnú lehotu plynúcu od jednotlivých skutkov, tá u niektorých z prvého bodu okamžitého skončenia pracovného pomeru nebola zachovaná. Vychádzajúc zo špecifikácie realizovanej v trestnom rozsudku Krajského súdu v Prešove jednoročná lehota bola zachovaná pri výbere sumy 5.000 Eur 15.11.2014 a 1.300 Eur 5.12.2014 a v celom rozsahu bola zachovaná pri druhom skutku - výberoch 2.200 Eur v júni až auguste 2015. Aj pri zohľadnení len týchto skutkov relevantných z hľadiska naplnenia jednoročnej lehoty, nepochybne ide o závažné porušenie pracovnej disciplíny žalobcu z dôvodu, ktorý súd rozobral vyššie.

23. Súd dodáva, že posudzuje neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru ako celok a teda nemôže vysloviť len jeho čiastočnú neplatnosť. Ak teda súd dospel k záveru, že z dôvodu objektívnej jednoročnej prekluzívnej lehoty sú relevantné len niektoré skutky uvedené v okamžitom skončení pracovného pomeru, v tomto prípade tie, ktoré súd uviedol v predchádzajúcej časti rozsudku, je potrebné sa zaoberať tým, či napĺňajú zákonný predpoklad pre okamžité skončenie pracovného pomeru v zmysle § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, teda závažné porušenie pracovnej disciplíny a to aj pri posúdení len týchto skutkov naplnené bolo. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny záver vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Cdo 233/15 zo dňa 12.9.2016, v zmysle ktorého bolo okamžité skončenie pracovného pomeru dané pre 6 skutkov, pričom Najvyšší súd uviedol, že pre záver o platnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru postačuje, ak je daný čo i len jeden zákonný dôvod (pre jeden skutok). Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody súd preto žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

24. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní 29.9.2021 napriek tomu, že právna zástupkyňa žalobcu požiadala o odročenie pojednávania a to v neskorších popoludňajších hodinách deň pred pojednávaním z dôvodu kolízie termínov pojednávania vzhľadom na jej účasť ako advokátky v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Košiciach I. 8T/17/2019 s tým, že pojednávania v tejto veci sa mal zúčastniť ako jej substitút JUDr. Marián Prievozník, ktorému sa údajne zhoršil zdravotný stav po očkovaní. Dodala, že aj žalobca je práceneschopný a žiada o odročenie pojednávania. Žiadne doklady k tejto žiadosti však nepriložila, preto jej súd 29.9.2021 o 7:15 hod. elektronicky oznámil, že jej žiadosti nevyhovuje pre nesplnenie a nepreukázanie dôvodu na odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 1, 2 CSP. Následne právna zástupkyňa doložila zápisnicu z pojednávania v trestnej veci preukazujúcu, že skutočne v konaní je advokátkou a že pojednávanie z 28.7.2021 bolo odročené na 29.9.2021 o 8.30 hod. za účelom predvolania viacerých svedkov a doložila tiež doklad o očkovaní H. J. dňa 26.9.2021 proti Covid-19. Súd znovu mailom o 8.36 hod. oznámil právnej zástupkyňi, že naďalej trvá na nepreukázaní dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania. To teda realizoval, pričom pripomína, že pojednávania sa zúčastnil aj žalobca, hoci jeho právna zástupkyňa tvrdila, že je práceneschopný a že taktiež žiada pojednávanie odročiť. Pre úplnosť súd dodáva, že pojednávanie možno odročiť len z dôležitého dôvodu a pokiaľ ide o neúčasť advokáta, tá predstavuje dôvod pre odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 2 CSP len výnimočne, pretože platí zásada, že advokát sa môže dať zastúpiť substitútom. U právnej zástupkyňi žalobcu súd akceptoval, že jej účasť na pojednávaní v trestnej veci jej bránila zúčastniť sa tohto pojednávania, ale nie je možné akceptovať to, že JUDr. Prievozník ako jej substitút sa nemohol pojednávania zúčastniť, keďže žiadny dôkaz o tom súdu predložený nebol. Navyše menovaný bol očkovaný ešte 26.9.2021, pokiaľ sa jeho zdravotný stav zhoršil po očkovaní (čo však ani nebolo preukázané) mala právna zástupkyňa možnosť zvoliť si iného substitúta. Za dôležitú skutočnosť pri hodnotení tejto žiadosti súd považuje aj charakter tohto sporu, ktorým je neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru, keďže v týchto veciach súd musí konať urýchlene, pričom uvedená vec je reštančnou v dôsledku toho, že bolo potrebné vyčakať za právoplatnosťou rozsudku v trestnej veci žalobcu.

25. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V spore bol v celom rozsahu úspešný žalovaný a preto súd mu priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi, nakoľko nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne.

26. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.